

KUSTARTILLERI.
°°° ÄVENTYR °°°
VISOR
PÅ GÄNGSE MELODIER
AV
GUSTAF NORDQVIST.
KARLSKRONA.

K. L. SVENSSONS EFTR: S BOKINDUSTRI.A.-11.
1919.

INNEHÅLL:

Till mina kamrater.

Varjehanda visor:

Fortet Kungsholmen rustar mot krigsfaran i öster.

Tung och hunden Stig.

Till kapten Axel von Schinkel på 40-årsdagen.

Visa vid skyttebasar i Vämöparken.

Vårt Stadshotell.

Visa ur spexet »Elektrisk drift».

Kaptenerna Nordqvist och Holmström företaga en tillfällighetstripp till Köpenhamn efter en glädjemättad Falsterbosejour.

Till persiske Majoren, Marinintendenten Hjalmar Pravitz på 40-årsdagen.

Till min glädjeutstrålande vän, Bevakningsbefälharen, Kapten Gust. Oden.

Kometvisan.

Kaptenerna G. Nordqvist och E. Rudberg besöka vännen

v. Auditören Abraham Abrahamson i Karlshamn.

Första orienteringslöpningen för officerare och underofficerare.

Skjutskolan 1918.

Min son Kurts julvisa 1915.

Tre svensexvisor.

Löjtnant Emil Burman.

Kapten Elof Tengstedt.

Kapten Wilhelm Silfwerstolpe.

Nidvisor vid Kommendörsbefordran i
Vita Korset.

Kapten Elof Tengstedt.
Kapten Ernst Rudberg.
Löjtnant Bertil Gehlin.
Kapten Nils Eckerström.
Kapten Sitarcl Christenson.

Avskedsvisor.
Kapten Erik Ekström.
Major Robert Kruse.
Överstelöjtnant Olof Widmark.
Major Fredrik von Otter.
Löjtnant Ivar Leufvén.
Kapten Einar Leijström.

Till mina kamrater.

Mel : "Jag minns den ljuva tiden... "

Här kommit nu från trycket
min samling strödda rim.
Ni bli besvikna mycket
och ordna er i stim
att kraftigt protestera
mot innehållets halt:
»hans visor voro flera
det här är inte allt.

Av vad vi förut funnit
som roligt — nästan kvickt
det mesta har försvunnit,
skall detta vara dikt?».
I sanning oss emellan
jag delar eder harm,
men vill förklara fällan,
varför min dikt syns arm.

I glada samkväms yra,
kamratlig harmoni
så klingade min lyra
rätt skapligt tyckte ni.
Dess toner minnen väckte
om mången lustighet,
när välljudet ej räckte.
så kom en mustighet.

Var är nu glada laget,
där var och en bjöd till
ta vara på behaget
uti min enkla drill?
En var gått till sin lya,
får kanske boken fatt
i avsikt att förnya,
vad fordom honom glatt.

Rätt hastigt sviker lusten,
du offrat för en nyck.
»Var är det kvicka? – musten?»
gick inte an i tryck.
ja, det är sakens gåta,
här bjuds en ensam ton
från våra messlag såta
där *samspelet* var klon.

Mitt tack för att ni bjudit
förståelse och skratt,
när mina visor ljudit,
och särskilt tack för att
så här ni velat haft'et,
i det ni mig stött på.
Så hållen nu i skaftet,
när yxan börjat gå.

Hjärtligen

Q *VIST.*

**Fortet Kungsholmen rustar mot krigs-
faran i öster 1904.**

»Mel: I somras så uppträdde här en danska, som kallades Lona ...»

När kriget i öster bröt loss,
bestämde på all högsta orten,
att Kustartill'rit skulle slåss
och trupper förläggas till fortet.
Och in kom beväring på stund,
ty mången det ryktet förkrossat,
att England invid Fårösund
en skuta med kol hade lossat.
Så krig blev det nog;
man slogs så man dog,
men för oss vart det bara vanligt fredligt knog.

Och Petter kom ut ifrån sta'n,
han skulle på fortet excera.
Han sökte utav bara fan,
var han var bestämd att logera.
Till Fortbefälhavarn direkt
— adjutanten var alltför be»tungad» —
han stegade frågade fräckt:
»var har ni min sängservis slungad?»
Men Gubbis han sa:
»sån't skall själv man ha,
ty annars får man sova ut bland fåglarna.»

För stridsövning gjordes det opp
programmer och lösentabeller
och alla med spänning och hopp
vi tänkte snart fienden smäller.
Vi spejade nätter och da'r
mot Utklippan, Aspö och Esten,
men fienden låg alltjämt kvar
förtöjd nervid »Sjuan» den besten.
Så stridlystnad fans
att våga en lans,
om fienden endast vågat visa sin svans.

En majmiddag ordnad med ståt
den 1. vi skulle aväta;
man Pommery drack och man åt,
men rätt som det var fick man veta,
att Amund ej fått något käk,
det väckte en stor villervalla
och Burman han ..tyckte att kräk
sin messmamma får man ej kalla.
Så midda'n var bra
för somliga ja. . •
Men Amundson han fick, suga på ramarna.

Vår doktor han tog sig en hatt,
dels Burmans dels en på hotellet.
Den första han dränkte i spat
den andra har't dränkt' en istället.
Han slant och slog knoppen i sten;
den hade sår blivit krossad,
men tack vare ansiktets ben
blev doktorn från döden förlossad.
Johansson var bra
på baksidan ja;
men framtill i ansiktet — blodig köttmassa.

Det hände att Elof en dag
på kaffe med dopp blivit bjuden.
Han ordnade sina behag
och infann sig trinder och luden.
Hos tjänstanden han sig förhör
högt larmande, om frun var hemma.
Det svarades till hans malör:
»ni skulle kalaset blott skämma.»
Kafferep är bra
om man kom in ja,
men utanför där fick Tengstedt veven dra.

Tung och hunden Stig.

1904.

Mel. : »Lycklige Jim ...».

Tung och Stig de äro goda vänner.
Tung är tjock, men det är icke Stig.
Tung han äter, när han hunger känner
Stig får svälta om ock hungerig.
Lycklige Tung
stackars stackars Stig.
Lycklige Tung,
vad Stig avundas dig.

Tung vill ofta etwas ha zu essen,
Stig vill också fast han sällan får.
Tung han trollar bort all mat från messen,
Stig får trolia i sig skämda lår.
Lycklige Tung,
stackars stackars Stig.
Lycklige Tung,
vad Stig avundas dig.

Tung om natten sover uti sängen,
Stig han sover bara där på da'n.
Luktar gör det inte gott hos Tängen,
men hos Stig det luktar utav fan.
Lycklige Tung,
stackars stackars Stig,
lycklige Tung,
vad Stig avundas dig-.

Tung går lös omkring var helst han gitter,
Stig, är order, ledas skall i band.
Tung i nödfall trygg och länge sitter,
Stig sin nöd ej får ge parkens sand.
Lycklige Tung,
stackars starckars Stig,
lycklige Tung,
vad Stig avundas dig.

Tung, han ofta långa vägar cyklar.
Flåsa efteråt blir Stigens lott.
Tung till trötte vännen endast gycklar:
»dä du Stig, dä där dä gör dej gott.»
Lycklige Tung,

stackars stackars Stig,
lycklige Tung,
vad Stig avundas dig.

**Till kapten Axel von Schinkel på 40-
årsdagen den 6.maj 1906.**

Vid jubilarens festmiddag å fortet Kungsholmen.

Mel. : »Wenn zwei sich lieben.»

Det var i maj för fyrti år idag
— jag var för all del än ej kommen jag -
men tvivlar gör jag ej ändå på,
att himlen likasom i dag var blå,
att fåglar uti lunden sjöngo
av fröjd att våren kommen var:
»Hur det oss gläder,
när äng sig kläder
i sippor och konvaljeört:
himmelska fäder
tack för ni reder
oss gömslen lämpade för flört»

Mel: Süsse Mädel.

Just så små foglar låta,
när sjätte maj rann opp.
De kände sig så såta
med varje nyfödd knopp.

Dock ana de då föga,
att stunden kommen var
för Axels lilla öga
se himlen blå och klar.

Nu tiden flytt, inen ännu fåglar finns.
De äro vi, som här din gärning mins.
Vi fröjdas nu som förr om våren,
att du har nått de fyrti' åren

med maj uti ditt anlet målad;
den sol dig värmt vi hyllning ,
att den dig närde,
och att den lärde
dig bära våren i ditt sinn;
att kval, som tärde,
drog sina färde,
när du befallde dem: försvinn!

Mel: Süsse Mädel.

Men broder Axel Schinkel
jag kom att tänka på,
om till var vrå och vinkel
mitt öga kunde nå,
helt visst jag skulle spåra
inunder vårens dok
att allvar plöjt den fåra,
som gjort till man en tok.

Ja ordet man, det är det rätta ju,
ty du, du bär dess prägel du.
Du är ett stöd för unga vänner,
uti din lek, vi allvar känner,
du lär att glädjas är tillåtet,
att glädje är livselixir.
Du vet att kvinnan
är tröstarinnan
i mannens kamp för ädelt mål.
När vinet skummade
du ej försummade,
att spinna nerver utav stål.

Mel.: Süsse Mädel.

Och nu för fyrti åren
du tjänat tills idag,
vi tömma denna tåren
och se'n är mitt förslag

att för de fyrti nästa
nog tjänta lika bra
vi sjunga ut vårt bästa
Hurra! Hurra! Hurra!

Visa vid skyttebasar i Värnöparken 1913.

***Mei.:* ' ,Und der Teufel lacht dazu.. .»**

Karlskrona klandras här och var
för det ej några nöjen har;
i dag vi ha väl klart bevis,
att sådant klander är malis.
Bjuder i dag vår Vämöpark
ej på var tum utav sin mark
glädjestoff att ge en bit
åt varje karlskronit.

Att klandra Kaka är ej rätt,
den som det gör, han är en sprätt.

Vad rimligen du väl begär,
kan rikligt du få njuta här:
natur och kaffe, karusell
och dans till tio uti kväll;
och lyster dig att slå ett slag
för lyckan, räcks dig med behag
en lott ur tombolan med vinst.
Är det ej ståtligt minst.

Att klandra Kaka är ej rätt,
den som det gör, han är en sprätt

Och kom du hit för sakens skull
att ge till skyttet av ditt gull,
så kan du för en ringa päng,
på banan skaffa dig poäng.
En eldig mö dig räcker där
av henne laddat skjutgevär,
och riktar du med säker hand,

en »träff» du, får ibland.

Att klandra Kaka är ej rätt,
den som det gör, han är en sprätt.

Sist när du fröjdats här din dag
av nöjen utav alla slag,
så far du hem på krusig våg
eller med spårvagn efter håg,
och då du kryper i din bädd
att -tänka så du är förledd:
Karlskrona tack vår Vämövik,
på nöjen är bra rik.

Ty tänker du på annat sätt
om Kaka så är du en sprätt.

Vårt Stadshotell. 1906.

Mel.: »Und der Teufel lacht dazu...»

Man klagar att vårt Stadshotell
oss attraherar vade kväll.
För mig är saken uppenbar,
varför ett sådant locus drar.
Re'n i entrén så blir man glad,
där krögarna står och spanner vad.
Hos Elsa, fager i sin bur,

man utan svårighet har tur.
:,: Ej under då, att va"rje kväll
vi skynda till vårt Stadshotell. :,:

Galosch och hatt och paletå
man lämnar sammetsgossar
justerar se'n sin toilette
och torkar sig med serviette.
Med hjärtat klappande av hopp
man får kafedörrn låten opp
och tager så den soffan fatt,
där man skall kämpa för sin skatt.
:,: Ej under då att varje kväll
vi skynda till vårt Stadshotell. :,:

Av sköna kvinnor vilken fond!
En svart, en medelsvart, en blond.
Kassörskan likväl bak sin disk
kan tjusa på sin höjd en »fisk».
För Alfhilds ögon akta dig
och Annys oskuldsfulla blig.
Om du av Alma får en kyss,
så kan hon kysst en annan nyss.
:,: Ej under då, att varje kväll,
vi skynda till vårt Stadshotell. :,:

För dem som särskilt stå i fläkt
på grund av börd och klädedräkt
en fästmanssoffa finns tillreds,
där varmast flickorna tillbeds.
Nu Gustaf Olsson, »sädes»sam,
vårt. eldorado brakt på skam;
i en ukas han röstat för
en kronas plikt, när man dem rör.
:,: Ej under då, att se'n var kväll
vi skynda. från vårt Stadshotell. :,:

I dag är Korsets vita fest,
då vi ä' här att sprita mest
och fröjda oss i muntert lag
åt skämtets lekande behag.

Ej sköna kvinnor locka här,
vi slippa kärlekens besvär,
den är för oss tillräckligt varm
en broders hjärtefyllda barm.
:,: Ej under då att uti kväll
vi trivas på vårt Stadshotell. :,:

Visa ur spexet »Elektrisk drift».
1907.

Mel.: »Känner ni Amanda Lundbom.»

Antimilitärer sträva
Tjo faderi faderallalej
att försvaret vårt upphäva
Tjo faderi faderallalej.
Militär'n ska köras bort
Tjo faderi faderalalej tjo hej
precis som hundar ifrån fort
Tjo faderi faderallalej.

Gäller det försvarsbudgeten
Tjo faderi faderallalej
är vår riksdag rätt enveten
Tjo faderi faderallalej.
Härens krav dräps i ett nafs
Tjo faderi faderalalej tjo hej
och kunglig flottan ta's på hafs
Tjo faderi faderallalej.

Hult han påstår att musiken
Tjo faderi faderallalej,
passar ej till fälttaktiken
Tjo faderi faderallalej.
Ty vad ska' man med musik
Tjo faderi faderalalej tjo hej
uppå ett slagfält fyllt med lik
Tjo faderi faderallalej.

Stora monumenter huggas
Tjo faderi faderallalej
och om fosterland det tuggas
Tjo faderi faderallalej.
Hugga Hinke och hans svit
Tjo faderi faderalalej tjo hej
det vore fosterländsk merit
Tjo faderi faderallalej.

Man vill ha blott en minister
Tjo faderi faderallalej
till att stå för allt som brister
Tjo faderi faderallalej.
Men när får väl någon karl
Tjo faderi faderalalej tjo hej
armén och flottan gå i par.
Tjo faderi faderallalej.

Strindberg och Hedin ha gruffat
Tjo faderi faderallalej.
Någon av dem lär ha bluffat
Tjo faderi faderallalej.
Strindbergs upptäckt har bestått
Tjo faderi faderalalej tjo hej
i att Hedin har upptäckt not
Tjo faderi faderallalej.

Snartnog färdas ryska hingsten
Tjo faderi faderallalej
genom Finland rakt på Tingsten
Tjo faderi faderallalej.
Lindhagen på hugskott trängd
Tjo faderi faderalalej tjo hej
hörs ropa re'n: »håll Boden stängd!«
Tjo. faderi faderallalej.

Uti morgon delas ut´et
Tjo faderi faderallalej
vad Nobel förtjänt på krutet
Tjo faderi faderallalej.
Norge har sitt egna pris

Tjo faderi faderalalej tjo hej
fast ännu mera ägna flis
Tjo faderi faderallalej.

Här och var jag sett omtalat
Tjo faderi faderallalej
att från gubben min man stralat
Tjo faderi faderallalej.
Arvet gått för hin ivåll
Tjo faderi faderalalej. tjo hej ,
blott »Tjuven» har jag i behåll
Tjo faderi faderallalej.

**Kaptenerna Nordqvist och Holmström
företaga en tillfällighetstripp till
Köpenhamn efter en glädje-
mättad Falsterbosejour.
(1911.)**

. *Mel:* »Sussu du svarta ...»

Uppå Malinöstranden stod
tvänne gossar med. gott mod,
visste att på andra strand
tvänne fruar gått iland.
Och de kommo över lätt
färjan kvarten över ett
förde dem på bästa vis
till Amors paradis.

∴ I fruar.

Natten var härlig i Köpenhamn,
tänk om vi vågat taga er famn.
Då skulle Wivel, Scala, Maxim
återklinga Med en känsla nästan sublim

När ens man på vågen styr
eller frun har barnbestyr,
kan det ha ett visst behag

så fördriva trist en dag.
Det kan roa jämväl ju
änkling liksom frånskild fru
att ibland försvinna få
från livets vardagsgrå.

:,: I fruar:

Natten var härlig i Köpenhamn,
tänk om vi vågat taga er i famn.
Då skulle Wivel, Scala, Maxim
återklinga med en känsla nästan sublim :,:

**Till persiske Majoren
Marinintendenten Hjalmar Pravitz
på 40,årsdagen.
(1917.)**

Mel. : 'Sigge Wulffs raketvisa».

Det är såsom alla ju vet
nu världskrig och tack vare det,
så kunna vi fira i lag
med Hjalmar hans fyrtioårsdag.
Ty om man ej världsbranden tändt,
hade Hjalmar ej återvänt,
— ja därpå ge vi oss då fan —
utan stannat i Téhéran.

Han bragder i rikeligt mått
har medhunnit, ty han förstått,
att vägen till framgång är mång'
och levnadens tid alls ej lång.
Han frimodigt ställt sina steg
på båd' lands' och vattenväg.
Han tvekat ej ens gå i fält
på skiljoväg, när det gällt.

Med ynglingens svaghet för prat
offcersyrket blev hans idol,
och kärlek till hembygdens mark
hos honom var utpräglad stark.
När val av regmente kom för,
så skänkte han sin favör
till det som i rullan var satt
längst ned — det var Blekinge batt.

Men kortvarigt blev dess förvärv,
ty Hjalmar gick i reserv
och tänkte, den lider ej nöd,
som handhaver krigsmaktens bröd.
Vid flottan han blev intendent
och det är ju allmänt känt,
att denna befattning ej ens
var givande — men Persiens.

Jo, där gick det undan med fart,
major blev han, det var ju klart.
När hemlängtan tryckte hans bröst,
så fick han en orden till tröst.
Och kvaldes han av gammal skuld,
så sade Shahen helt huld:
»det där Hjalmar betalar jag»,
därav ha vi glädje i dag.

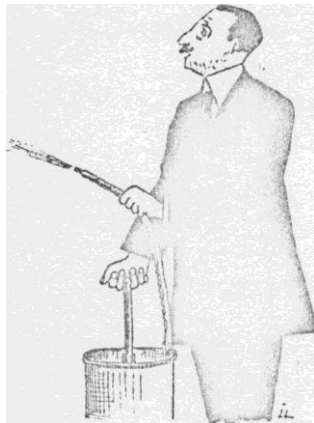
Jag ber eder tänka uppå,
hur lätt det dock kunnat gå,
att Hjalmar ifärd med reträtt
från Persien mist huvudet.
Zarinnan det sägs ville ha't

serverat åt sig på ett fat.
Mer gladeligt skåla vi då
för Hjalmar med huvudet på.

P. S.

När visan nu lägges i tryck,
jag hör att det ej var en nyck
av Rysslands mäktige Zar
att hålla vår Pravitz kvar.
Förty han blev slagen i järn
för han kämpat för Tysklands värn,
och Kaisern då gett honom skall
ett kors av samma metall.

**Till min glädjeutstrålande vän,
Bevakningsbefälhavaren Kapten
Gustaf Odén.**

Mel.: »Jag kommer ifrån Opris jag».

En smula glädje blandar sig i allt,
hur sorgligt det än framstår för ens minne.
Karlskrona Tvångsarbetsanstalt
bland sorgbarn haft en glad karl inne.

Den glade mannen skriver Gust. Oden
och kallas Tjuven, trots betyg på lagen,

kanhända för han ej är se'n
att lägga hand på kvinnsbehagen.

Han kom av ännu outgrundat skäl
att välja fångvård till sitt levnadsgöra,
och kanske var det rätt så väl,
ty där han föga haft förstöra.

På grund av manlig fågring, trevligt sätt,
fast till sin läggning han var typisk ungarl,
i hymens band till altaret
i Stadskyrkan en dag han lunkar.

Nu Tvångsens murar, äktenskapets ok,
hans frihetslusta hjälptes åt att pressa.
Men äktenskapet gick på tok,
om Tvångsen hålls man att processa.

I stilla frid han vaktade sin hjord
av internerade, som drivit lösa,
då så en vacker dag blev spord
notisen att hans män blitt bösa.

De hade tagit sig en tår på tand
av spritfernissa, börjat slåss och tjuta.
Att släcka raseriets brand
Odén tog Tvångsens vattenspruta.

När lön på Tvångsen ej vill räcka till,
han ger sig norr ut, upp till Boden schappar,
och hämtar där just vad han vill,
ty där finns många hundralappar.

P. S.

Om någon undrar hur det gått till slut
med Tjuven, vill med honom sig bekanta,
hos Tjäder säljs — han bjuder ut —
blott egendomar priskuranta.

Kometvisan.

Hopkommen för fäktklubbskabaret å Stadshotellet i Karlskrona 1910; sedermera använd och pålappad vid liknande tillställning i Karlshamn samt sist tagen till heders med tillägg vid välgörenhetssoar i Karlskrona 1917.

Mel.: Geishan. Immaris kuplett.

Jag har funnit här i livet,
hur som allt i vardagskivet
följer en gemensam lag.
Den — att ingenting kan hända
utan att man vid dess ända
märker spår av obehag.
Därför om I det ej veten,
kan man stämma upp med sans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Om en flicka uppå balen
lyckas få en herre galen
genom skönhet och behag,
om hon därtill har en vittnen,
kan hon knappast bliva kvitt'en,
får ej frid för hans förslag.
Hon kan sjunga rätt förmäten
över framgång uti dans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Om en löjtnant finner skäligt
göra ingrepp, när som gräligt
manskap hänger sig åt flört.
Lossas genast hopens tunga,
han förföljes av en klunga,
vilkas ordningsro han stört.
Lätt nog kan då i förtreten,
den refrängen bliva hans:
:,: Allting är liksom kometen,

allting har sin lilla svans. :,:

Om man vågar på dig lita,
har du obegränsad krita
i butikerna i stan.

Alla — Nyman, Holmqvist, Nilsson
avstå kläder, mat och pilson
och din sprit bekostar Hahn.

Tro dock ej du är förgäten,
sjung till din korrespondans:

:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Är man född med skämtets tunga
och bemödar sig att sjunga
någon stump för sin publik,
kan det hända sig att slumpen
blandar in ett ord i stumpen,
som kan tydas som en pik.

Då är bäst för herr poeten
kunna sjunga — gömd nånstans:

:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Har man lyckats i affärer
att få snälla köpenärer,
har man skäl att vara nöjd.

Men om Stendahl börjar rota,
har man utsikt att få sota
med ett avbräck i sin fröjd.

Dock man kan i ledsamheten,
trösta sig åt sin avans:

:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

I ett enda fall — det sista —
kan min levnads regel brista,
så det blir behagligt slut.
Det är fallet, då man vinner
på att hela lagret brinner

och försäkringen fås ut.
Men det stör ej sångbarheten,
nästan höjer strofens glans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Ni ha väntat att få roligt,
och jag håller ganska troligt,
att er väntan blir belönt.
Ty om hittills varit brister,
i vårt nöjsamhetsregister,
så blir snart nog verket krönt.
Efter denna kabareten
följer en förtrolig dans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Tillägg i Karlshamn:

Läroverket synes hägra,
frågan är blott, vem skall segra
uti striden om dess plats?
Invid bryggerit det lägga
önskar en, en ann vid Vägga,
Smith han lovar trappuppsats.
Så tack vare tvistigheten,
ligger det ej någonstans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Ungkarlslivet lär tendera
här i sta'n att arrangera
 eget hushåll litet var.
Tänk om husan är behaglig,
kan lätt samvaron bli laglig
och unkarlen make — far.
Se'n han sjunger till dieten,
som har fått en svag nyans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Spriten vågar jag ej prisa,
men jag kan likväl bevisa
att den är rätt mycket värd.
Ty tack vare spritkontrollen
spelar Forssbeck huvudrollen
uti Karlshamns nöjesvärld.
Och med honom uti teten
hålles glädjen i balans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Tillägg vid välgörenhetsfesten 1917.

Våra tider äro svåra,
nöden plöjer djupt sin fåra
uti månget armodstjäll.
Därför ha vi vågat kalla
er att höra, hur vi tralla
efter var sin näbb i kväll.
Skyll uppå välgörenheten
om i nöjet var vakans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

Har Ni Stjernberg observerat,
huru milt han har tangerat
under visan sitt klaver.
Det är för min röst så ringa s
kolat ostört kunna klinga
i min enkla sång för er.
Carl han är ju en diskret en
ställer ej till disonnans:
:,: Allting är liksom kometen,
allting har sin lilla svans. :,:

**Kaptenerna Nordqvist och Rudberg
besöka vännen v. Auditören Abraham
Abrahamson i Karlshamn årsskiftet
1916-1917.**

Mel.: »När månen vandrar — —»

Vi ställde färden, Rudberg och ja,
en dag i slutet av året
ifrån Karlskrona till Karlshamns sta',
jag skall så gott jag förmår'et
härmed beskriva, hur vi det hadde,
och hur vi oss övermåttan gladde
hos Abraham
uti Karlsham.

Med fältutrustning för nyårsbal
— ty sådan var förebådad —
beträdde vi Karlshamns central,
men Abraham blev ej skådad.'
Dock rakt på målet vi ställde stegen
och mötte någon på halva vägen
just Abraham
uti Karlsham.

Uti en droska med föresats
att hämta oss ur tågnätet,
vår Abraham fyllde väl sin plats,
men lämna oss aktersätet.
Förstå mig rätt — det som var beläget
bak uti droskan och ej hans eget
hos Abraham
uti Karlsham.

Nu Abrahamson sig föresatt
en tårta hämta i brådskan.
Från en butik mitt emot en hatt
blev lyftad upp uti droskan.
»Det blir nog inte», sa Rudberg då,
»den enda hatten, som vi lär få»,

hos Abraham
uti Karlsham.

Nu ställdes färden med ökad fart,
alltunder folkets förvåning,
igenom staden och därför snart
vi trädde in i en våning,
där prydnader i elektrisk glans
voro främst hans maka och sonen Hans
hos Abraham
uti Karlsham.

Vi sutto snart vid ett dukat bord
med julmat och ann' förtäring.
Jag anser att det behövs ej ord,
om värdet i denna näring.
Vår värd tillräckligt förrästen visar
att resultatlöst man icke spisar
hos Abraham
uti Karlsham.

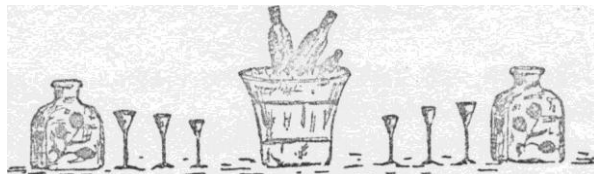
Jo, Abrahamson, ä' ful i fan,
så, tänkte vi, när vi såg att
på brännvinsglaset fanns tulipan,
så man ej såg det var rågat.
Det är så skönt att på julen skylla,
när man vill ha sig en redig fylla
hos Abraham
uti Karlshamn.

När mat och dryck vi fått en masse
och voro nöjda och mätta,
var tiden inne ta på sig stass
för att på »tomtbalen» sprätta.
Vi tog ett bord, hade »lapp» i västen,
som gaf licentia för punsch till fästen
hos Abraham
uti Karlsham.

Vi skakte labb med en servitös,
som gjort oss annorstäds tjänster,
men Abrahamson blev ganska bös
för slik bekantskap till vänster.
Vi snart förstodo, att han som gift är
ej kunde gilla det slags bedrifter
hos Abraham
uti Karlshatn.

Och snart i boston vi sväfvade
med lätta fjät genom salen,
och andras fruar bävade
uti vår famn — jag blev galen
i två och Rudberg han gick i bädden
med hjärtat kärleksfyllt över brädden
hos Abraham
uti Karlsham.

i

Första orienteringslöpningen (Lösen- Bubbetorp) för officerare och unders officerare. 31. Dec. 1916.

Mel.: Sigge Wulffs raketvise.

Ernst Lindberg, som ock kallas Frans,
fann upp att på vapnet ej fanns
terrängvana hos vårt befäl,
men lättja i avsevärd del.
Han fattade raskt sitt beslut:
en order det måste ges ut
∴ om språngmarsch för var enda kott.
Och ordern kom ut som ett skott. ∴∴

I grupper vi delades så:

kaptener i en grupp fick gå.
Till denna sig slöt en major,
som skötte sin sak med bravour.
Grupp III blev en rad springare
av löjtnants grad och ringare.
∴ Grupp I: b blott en lunkare
och det var en styckjunkare. ∴

Från Lösen vi skickades ut,
en man för var femte minut,
och se'n uti skogar och träsk
avbördades åtskilligt fläsk.
Till Bubbetorp stod våran håg,
ty därstädes höll Bergströms måg
∴ för längtande magsäck och tarm
den närande mjölken varm. ∴

Det låter ju oskyldigt nog
att man efter en timmes knog,
som kostat en möda och svett
helst åstundar mjölk en skvätt.
I sanningens namn vill jag sagt,
njöts whiskygrogg utan förakt.
∴ För egen del fann jag det skönt
att bli med en lager belönt.

En tävlan i fulländad stil
ej ledas kan utan en bil,
men som någon sådan ej fanns,
så skaffades en utav Frans.
Han vädjade till Kurt Schollin
att välvilligt upplåta sin.
∴ Det kan kallas på sätt och vis
att bedriva bilkurtis.

En tävlan går ut på att man
springer om varann, om man kan.
Men alla fann ej behag,
i denna tävlingens lag.
En fänrik i täten blev satt,
hade ingen att springa fatt.

:; I stället med karta och list
han lyckades att komma sist. :;:

En långtifrån blyg konkurrent
vi fått i vår tygintendent,
som gnodde vad tygena höll,
så Fredholm ett pris tillföll.
Ett helsike blir med besked
om Malte härnäst springer med.
:; Då gubbgruppens pris lätt kan gå
till våningen överst också. :;:

Ernst Lindberg, som ock kallas Frans,
har alltså skött saken med glans.
Den tanken var god om ock se'n
att sätta vårt vapen på ben.
Till honom står nu vårt hopp,
att vi i ett framtida lopp
:; få tävla i snårig terräng
bland andra även med Täng.

Skjutskolan 1918.

Mel.: »I Vaxholm bodde en flicka skön...»

Vi kände glädje och den var sann,
när det kom order om skjutskolan,
ty kustart´lerit kommer först i tagen,
när det får skjutskolan sammandragen.

Det undrades uti månget sinn,
var skjutskolan skulle hysas in.
Att jag är avundsjuk, Amund tror,
för det skjutskolan hos honom bor.

På tid befalld, när som klockan slår,
är viktigt att första skaftet går.
På Hästholmsfort slog hon ett — men smällen
den kom först avsevärt sent mot kvällen.

Det spelar otvivelaktigt role,
när man skall skjuta, att man har mål,
och ej beskjuter, vad Cyrus tycker
»mest liknar infanteri, som trycker».

Ibland det händer, att man ej ser,
var målen satts, ty en mloffcer,
så smart som Wilhelm Runo lär vara,
han skyddar målen för varje fara.

En undervattensbåt den br gå
inunder vattnet och därför så,
von Otter sökte på få sekunder
få undervattensbten gå under.

Mineringsskolan sku' göra sitt
fr skjutskolan sände ut sin Smith
att lägga kablar emellan skären.
Han sade: »lugna er I, som svren.»

Man vill ha skotten i målets mitt,
att hjälpa härtill en flygbt blitt
utlovad att hålla flygarspaning,
men hjälpen härav blev blott en aning.

Vid flyghjlp klättrar von Otter opp
som »ledare» uti trdens topp,
ty uti ett så invecklat fall
bör vara grenledning ifrån tall.

Hästholmens eldledning den gr flott,
och om den klickar, så är det blott,
nr Cyrus tager sig för och sätter
till eldledningspersonal kadetter.

Det efter skjutningen hlls kritik,
och härvid Lubbe r sig rätt lik.
Om någon skjutningen har förstört,
så är det den protokollet frt.

»Officerare», Törner skrev så djärv,
»i Vaxholm tröttnat på krigets värv».
Från Ellenabben nu hörs en drill,
att dess kanoner vill dåsa till.

Men Lubbe han skjuter lika bra,
om dom ger vika kanonerna.
För varje träff, som han lyckas se,
så räknar han högt och tydligt »tre.»

Är avståndsmätarn justerad fel,
så är i alla fall det för väl,
när mörker sig över felet breder,
ety man ej ser var skott slår neder.

Eleven fordom hade 'för sed
att visa sig outsövd och sned.
Men vem är nu hågad hela natten
på Kungsholmsfort supa vanligt vatten.

När dagens skjutvärv förrättat är
och magen skriker av vilt begär,
av kronmat njuter en tillmätt fond,
som chefen delar med »Sam»förstånd.

Nu reser ni snart, vi vänta blott,
tills det en dag i en tidning stått,
att officerare tackat nek
till Vaxholmsforts mindre prima käk.

Min son Kurts julvisa 1915.

Mel. av Pappa.

4?ti~l(ägtrge~Elta~ä1 4 ~ U S K 1 2 ~ 1 1 ~

Nu är det jul i husen
och granarna med ljusen
stå tända i vart tjäll.
Små barnens hjärtan klappa,

när mamma och pappa
de stöka till julekväll.

Kurt är ju blott ett år han,
men likaväl förstår han
all glädje julen har.
I köket Lisa rasslar,
paketerna prasslar
och granen, den tänder far.

Mig mamma nästan glömmet
för spring i alla gömmet,
det tycker jag är skam.
Men sedan får jag sitta
och titta och titta,
när klapparna plockas fram.

En hög jag har fått samla
av saker, som kan skramla
och ljuda då och då.
Min sömn se'n blir så rolig,
med himlen förtrolig,
en ängel bland änglar små.

TRE SVENSEXVISOR.

Till Löjtnant Burman.

Mel: "Ja det gjorde mamma .."

Kamraterna giftas, och vi det beklaga,
att Burman snart räknas bland dem,
ty vem skall nu messoffcersoket påtaga
och bära den bördan med kläm.
För då gjorde Burman, när Burman var mamma,
men vem skall vi få, som kan göra detsamma,
som kan ligga i som en rem?

Att räkna in spriten per glas och buteljer
det kräver sitt anlag ej minst,
och sedan se till att kamraterna sväljer
av varan så att det blir vinst.

Ja, dä gjorde Burman, när Burman var mamma,
men vem skall vi få, som kan göra detsamma,
förvandla vår sprittörst till vinst?

Av messvinsten skaffa för fyra och femti
ett brännvinsställ med tvenne lås,
gardiner och möbler båd' dyra och plenti
och spelkort och marker förstås.

Ja, dä gjorde Burman, när Burman var mamma,
men vem skall vi få, som kan göra detsamma?
Nej, ingen som Burman kan fås.

Det tillhör att köket med omsorg bevaka,
så mycket som magen står bi,
att ideligt hummer med senapsås smaka,
med olja, vinaigre uti.

Ja, dä gjorde Burman, när Burman va' mamma,
men vem skall vi få, som kan göra detsamma?
Nej, ingen som Burman få vi.

Att skriva ut räkning i form utav checker,
allt under mång' mödosam kväll,
och den skriva under med handstil som bräcker,
och sist, när man kräver, få skäll.

Ja, dä, dä fick Burman, när Burman va' mamma,
men vem skall vi få, som vill hava detsamma?
Nej, ingen som Burman så snäll.

När messöverskottet blitt stort,
rent ohyggligt, och mötet är lyktat i frid,
då bliver kamraternas sinne uppbyggligt,
de ge' en pokal, hög och vid,
Ja, dä, dä fick Burman, när Burman va' mamma
och det fins nog de som vill hava detsamma.
Dock utan all möda och strid.

Vi äro då ense att stor blir förlusten,
när Burman till flykt står på lur
att kasta sig in uti äktenskapsdusten;
på färden vi tillönska'n tur.
Ja, nu lär han schappa, så vi honom tappa
och stnåbarn så rappa snart tillropa'n papp:
Sköt dem liksom oss med bravur!

Kapten Elof Tengstedt.
1917.

Mel: "Bobby, säg har du ont i håret ...«

Var man — mager eller trind —
råkar ut att bliva blind
och få kärleksdille,
idiot som snille.
Sedan i ett väldigt gap,
som benämnes äktenskap,
slukas arma kraken
och blir kallad »maken.»
Tengstedt! vi se hur som du grundar
över vad som nu för dig stundar:
om din hulda maka
ska' låta dig försaka:
pilsnern kall,
nubbe all,
grogg var natt,
Stepp din skatt,

sömn med snark,
tobak stark,
allt som frodas uppå ungarlivets mark.

»Röda Lyktans» trolska sken
stäckes ingen polska se'n
tråder där om kvällen
du med små mamseller.
Inga dryckeslag med oss,
där man vid dispyt vill slåss
och du sätter gränsen
blott med korpulensen.
Tengstedt! vi se hur som du grundar
över vad som nu för dig stundar,
om din hulda maka
ska' låta dig försaka:
pilsnern kall,
nubbe all,
grogg var natt,
Stepp din skatt,
sömn med snark,
tobak stark,
allt som frodas uppå ungarlivets mark.

Nu du skall man sagt gu'nås
undergå metamorfos;
mindre mat dig unnas
du blir flat, avtunnas.
Fastän spriten knappas in,
stilla, fridsamt blir ditt sinn,
du med mildhet ryter,
om ock födan tryter.
Tengstedt! vi se hur som du grundar
över vad som nu för dig stundar,
om din hulda maka,
ska' låta dig försaka:
pilsnern kall,
nubbe all,
grogg var natt,
Stepp din skatt,
sömn med snark,

tobak stark,
allt som frodas uppå ungarlivets mark.

Tjänsten dä' blir din passion,
blir din längtan, dä' blir klon
i din vardagsdyrkan.

Söndagar i kyrkan
lyssnar du till orgelns brus,
och till vår Hussénus.

Skönt att full få vara
om av andakt bara.

Tengstedt! vi se hur som du grundar
över vad som nu för dig stundar,
om din hulda maka,
ska' låta dig försaka:

pilsnern kall,

nubbe all,

grogg var natt,

Stepp din skatt,

sömn med snark,

tobak stark,

allt som frodas uppå ungarlivets mark.

Tengstedt!, nej låt bli det där,

vi vill ha dig som du är,

ty det glada vettet

sitter uti fett.

Vi vill se din dans grotesk

liksom förr med blottat fläsk

och dig höra tyda

»Slottsbergskan» den pryda.

Tengstedt! du måste bli den gamla,

i den önskan vi oss samla.

Därom vi förenas,

dig får ej förmenas:

pilsnern kall,

nubbe all,

grogg var natt,

Stepp din skatt,

sömn med snark,

tobak stark,

annars komma vi till hjälp uti din ark
och vi gör dig i ditt hem till en monark

Kapten Wilhelm Silfwerstolpe
den 9. Nov. 1918.

Me!: »Det täcka könet jag studerat».

»Det är ej gott, att mannen lever
allena» lyder skriftens bud,
och dä ä' därför Silfwer kräver
att skaffa sig på nytt en brud.
Ty ensamheten han förklarar,
är ej hans rätta element,
och därmed synes uppenbarat,
vad som hänt :
där högt upp han bodde
och dit dom gnodde
med korgar proppfullt rågade,
och mänskorna glodde,
och de fanns som trodde
han fick besök av hågade —
små flickor som med älskligt sätt
njöt av hans frukt och drack en skvätt av
eldigt vin — allt blott för det
att lindra Silfwers ensamhet.

På skilda platser du setts loda,
och Amor i ditt följe var;
i Leksand, Hindås, Emmaboda.
Från Åhus du ett minne bar.
Till kvinnor utav alla faser,
till fruar med och utan män
du har fördelat dina gracer
och bekänn:
Moralen du rubbat
och att du tubbat
från dygdens stig rätt mången mö.
och att på din jakt du,

stundom har lagt du
i annans åker ned ditt frö.
Ej under då på att här och var
finns mången missnöjd äkta karl,
hos vilken man ser en aning väckt,
att han försilvrad fått sin släkt.

Över vad här jag under täcket
framdragit utur minnets bädd,
vi skola enas stryka strecket,
och var och en är nu beredd
för alltid glömma spring i trappor
av alla sorters älskogskvinnas,
och hot från äkta män och pappor
vi ej minns.

Ty Silfwer är fången
för andra gången
i äktenskapets starka nät,
och alls ingen sedan
skall lyckas förleda'n
beträda fjärilns lätta fjät.
Och när han nu sin lycka skapt
och gifter sig hos Lewenha'pt,
till Silfwer och hans maka vän,
går varm vår välgångsönskan hän.

"NIDVISOR" VID KOMMEN- DÖRSBEFORDRAN I "VITA KORSET."

Kapten Elof Tengstedt.
1916.

Mel.: Vi gå över dagstänkta ...»

Vad som träder fram allra mest fallera
hos Tengstedt för visso är hans väst fallera.

;; Att bli i hast framletad
och se'n så där frampetad
är min liv och själ ej alla bäst
fallera. ;;

När Tengstedt .sagt »pilsner» så ska
fallera
den vara iskall annars tro mig ta,
fallera
;; ge fan den som levererat den
och honom som serverat den
och oss för vi tyckte den var bra ;;
fallera. ;;

En björnskinka anlände hit
fallera
den retade Elofs aptit
fallera.
;; Och utan sura miner
han tänd'en med trikiner
och lämnade därav ej en bit
fallera.

Förgiftad höll han på att bli
fallera
men läkarens råd stod honom bi
fallera
;; Han skulle sprit förtära
och utan sig besvära,
blev han full men från trikiner fri
fallera. ;;

Vi smärta och smidiga må le
fallera
för han är en smula tjockare
fallera
;; Men han sagt: »i morgon redan
börjar jag att banta» sedan
blir av honom magra nöt minst tre

fallera. :;

Kapten Ernst Rudberg.
1916.

Mel.: »Sigge Wulffs raketvisa.»

Nu lyktan ett huvud har mött,
som i dess sken lyser rött,
men skenet det vet vi bedrar,
ty Rudberg verkligen har
guldglänsande tjusarkungsskör
och kinder av kopparkulör.
Dä' färger som passa monsiör,
en äkta korskommendör.

Förtjänster han har uti rad,
så är han allrämest glad.
Det är ju förtjänst eller hur
att spela på livet i dur.
Dock bjuder han toner likvisst,
som verka mera »valse triste.»
:,: Det är då han spottar förnöjt
uti sin »böhmiska» flöjt. :,:

Hans bana som krigare är
en glänsande karriär.
Till infanterist vid Karlsborg
han danades med omsorg.
Från krigsskolan han sig beger
som artilleriofficer.
:,: Man kan ej avgöra i hast,
vari han var skickligast. :,:

Att han äger mångsidighet,
marinförvaltningen vet,
ty dit blev han kallad, blott hör,

att hjälpa dem som minör.
1 Tyskland ett kabelparti
att granska han var smart i.
:,: Jag frågte'n: »hur va' kablarna?»
Svar: »hemligt för sablarna.» :,:

Vid världskriget krävdes en man,
det visade sig vara han,
som minskydda skulle vår kust
i norr mot erövringslust.
Tyst hålls var han minorna lagt,
från Luleå ryktet dock sagt,
:,: en Mina han sysslade med
under länsresidensets träd, :,:

Han blev utan krängel och men
i laga ordning kaptten,
och satte som mål för sin marsch
regmentskvartermästarecharge.
Fast striden om sysslän stod het,
så inte blev Rudberg bet,
:,: ty honom blev äran betrodd
med därtill hörande snodd. :,:

I dyrtid han reder sig skralt,
på vad kronan ger i betalt.
Det hjälper ej ens att han spar
eller understöds av sin far.
Det lilla han tjänat på kort,
har föga till ställningen gjort.
:,: Det var mån tro på tiden,
som fondmäklare Dieden kom. :,:

När han ifrån tjänstens bestyr
sig unnar ett äventyr,
så är han nog allrämest flink
att åtlyda kärlekens vink.
Jag säger ej allt vad jag vet,
man härom bör vara diskret.
:,: Förråda jag kan utan pjåsk,

han har permission i påsk. :,:

Löjtnant Bertil Gehlin. 1916.

Mel. : »Lycklige Jim ...»

Lubbe Nordström och Gehlin bo båda
under Siriuspalatsets tak,
men det sägs, att sämja lär ej råda,
att de för varandra ej ha smak.
»Lubbe är fräck»,
om man tror Gehlin,
och »Gehlin otäck»
ses i Lubbes min.

Båda idka gärna segelsporten,
Lubbe färdas uti egen ark.
Vid kappseglingarna inom fortén
är Gehlin att vinna prisen stark.
»Lubbe vill åt
prisen», tror Gehlin.
»Han vill ha min båt»,
ses i Lubbes min.

När Gehlin i äktenskapet trädde
ville Lubbe ge present helt snäll.
Men Gehlin han tyckte, det ej klädde
med en Lubbes gåva i sitt tjäll.
»Rätt» fastän styggt
»åte'n», sa Gehlin.
»Han har't mindre snyggt,»
ses i Lubbes min.

Nu Gehlin fick skinka från Kiruna,
Lubbe på sin egen hemma satt.
Och Gehlin han åt, men ändra luna,
mindes Lubbe och han tänkte att:
»Jag borde bett

Lubbe till Gehlin,
Gärna jag gett
Lubbe en trikin».

Kapten Nils Eckerström.

Ordensnamn: Stor Flugan.
1917.

Mel. Boccaccio: »För att furstens vrede slippa.»

Eckerström benämnes flugan,
det vi veta lite var.
När jag nu går att beljuga'n
med en visa, först jag tar
den förklaringen till intäkt
att han liknar denna insekt
nu som förr,
med sitt surr,
nu som förr,
med sitt surr,
nu som förr,
med sitt surr,

Uti Stockholms stad på Söder,
där Carl Johan prydligt står,
blevo han och Amund bröder
för en cirka tretti år.
Flugan uppå lätta vingar
till studentens kall sig svingar
nu som förr,
med sitt surr,
nu som förr,
med sitt surr,
nu som förr,
med sitt surr.

Men det var ej boken bara,
som hans håg fick oinskränkt.
Skulle Mosebacke vara
blott att se på, lär han tänkt.

Amund honom gav inviten,
det var lätt att locka ditén,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr.

Så med hjälp av varitéen,
snart vid kvinns blev Flugan van.
I det syftet fick man se'en
slinka in på Pelikan.
Sägner minsann äro rika
om hans bragder erotika,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr.

Kronans söta sockerkaka
blev för Flugan livets rätt.
På Karlberg lät han sig baka
till offcer med smidigt sätt.
Och han hade minsann tur,
kom ifrån med blott *en* bur,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr.

Se'n till högskolbildning manad,
»allmän kurs» togs efter sed.
Med förtjänst, av ingen anad,
fick han »högre kursen» med.
Lärdomshögfärd bör man frukta,
Flugan härpå blott hann lukta,

nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr.

Tidens guldtörst nu behändigt
slukat Flugan, så man ser
honom springa kring beständigt
med en »lista» eller fler.
Aktier tecknas när och fjärran,
om med vinst — det vete herran,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr,
nu som förr,
under surr.

Efter vad jag här förkunnat,
är det ganska svårt förstå,
huru »Vita Korset» kunnat
honom högre grad bestå.
Han var med vid Korsets start
och därför blir han — så snart kommendör,
under surr,
kommendör,
under surr,
kommendör,
under surr.

Kapten Sigurd Christenson.

Ordensnamn: Sigge Wulff.
1917.

Mel.: »Kvinnan är i ynglingens drömmar ...»

Sigge Wulff han sjöng sina låtar
förr i världen med äkta bravur.
»Sigge Wulff» här begriper blott båtar

och är slängd i minarmatur.
Man på sistone ser, hur han såtar
utav fasen
mot pegasen,
ger ut böcker om segling med båtar
och om sprängämnenas natur.
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
nu sydvästen
bytt mot hästen.
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
spränger över sten, stock och mur.

När du kommer med sporrar som klirra,
flickans hjärta ökar sin takt.
Fordom kunde du kvinnor förvirra,
ej som nu med din spännsporres makt.
När om kvällen man varsnar dig irra,
vad är målet?
Alkoholet?
Eller har du råkat förvirra
dig i hopp om kärleksam akt.
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
se dig småle
på din fåle
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
är för kvinnan en sinekur.

Om i älskog du varit don Juan,
är i krigskonst du ej mindre stor.
Grunden därtill lades på »Sjuan»,
där du nötte ut flera par skor.
Under Key, Norrman, Falck gjordes du van
minor fälla
få dem smälla
Oscarsvärn nu till sist blivit tuvan,
du med Elfving samsas och bor.
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
du på Posis,
fått en dosis
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
uti landfrontskonst, som nu gror.

Om sommarn vid Falsterboreven
ser man Sigge med kikare gå.
En kamera har han i näven,
vad han ämnar sig kan man förstå,
Om ock han är besvärad av sanden,
som i skorna
vill sig torna,
håller han sig beständigt vid stranden,
nyttjar kikaren då och då.
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
tar belåten
kvinns på plåten
Sig o Sig, Sig o Sig o Sig, Sig o Sig o Sigge
smäckra kvinns uti badtrikå.

AVSKEDSVISOR.

Kapten Erik Ekström.

Vid avgång till kommandantskapet över
Fårösund.
1914.

Mel.: Amandas lilla häst

Nu Erik beger sig ifrån Karlskrona stad,
som varit hans hemvist och som gjort honom glad,
på väg till annan anstalt,
försvars· naturligvis,
då göra vi en anhalt'
i minnens paradiset.

Han tämligen tidigt blev satt att föra grupp,
en ära vilken andra rätt sällan nå upp;
och när han så kämpat
med mycket besvär,
blev »Gruppjulle» tillämpat
som Eriks nom de guerre.

I Kungsholmens lustgård bekant för ont och gott
försökte vännen Erik att jaga så smått.

En uggle, som störde
hans natt med hemska ljud,
han Andersson förförde
att sända hem till gud.

Men Fille var vaksam, och det blev Eriks tur
i Anderssons ställe gå in i ugglebur.

Och Fille han myste
åt hämnden så ljuv,
ett stilla tack han hyste
till en så hjälpsam uv.

Men Fille fick sota för detta kalas,
ty Ekströms de hade en hund av blandad ras,
som absolut ej ville
sig låta köras bort
av själve major Fille
från Kungsholms glada fort.

Vid krigsrätten sedan det gladde Eriks sinn,
att hyndan blev frikänd, men Fille åkte in.
Den hyndan alltsedan
blev Ekströms högsta skatt,
antagligen emedan
hon spelat detta spratt.

Vid Oscarsvärn dvaldes han se'n i stilla ro,
och det han försvarade, särskilt Sunna bro,
ty fienden givet
om den skulle slåss,
men »bron sprängd» då stod skrivet
av Erik på en kloss.

Och där mellan slagen med oförtröttat nit,
Jöns Hedlund honom hjälpte att sköta kompanit.
Hans avgång alla sörjde,
och kan man tänka sig,
hans kassaskåp man spörjde
på väg att dränka sig.

Vid Fårösunds fästning du blir nu kommandant,
av kronan hus och täppa du får uti pant.
Dig välgång nu möter
med får och svin och höns,
och kanske nå'n som sköter
allt lika bra som Jöns.

Major Robert Kruse.

Vid trädande i pension.
1916.

Mel.: »Gud vet, vem som kysser dig nu ...»

Vi ha samlats vid punschfloden här uti kväll
för att säga vår vän Robert Kruse farväll,
sedan han helt nyss gled,
ur kamraternas led,
när han hade för alltid och säll
kust — kust -- kust — kustartilleriat,
för att få gå uti pension.
Att han må få lust — lust — lust — lustia't,
det önska vi nu med passion.

Någon framgång din bana ej haft i »hög grad»
och med säkerhet skrivna i ditt minnes blad
stå Beckman, Virgin
och Fille, Westin,
men nu har du för alltid och glad
kust — kust — kust — kustartilleriat,
du får nu gå uti pension,

och att du må få lust — lust — lustia't,
det önska vi dig med passion.

Vi ha burit till dig våran hemliga skatt,
och uti din journal blev ett »tecken» oss satt.
Våran lycka har hängt
på ett kvitto och slängt.
Men nu har du för alltid och glatt
kust — kust — kust — kustartilleriat,
du får nu gå uti pension,
att du må få lust — lust — lust — lustia't,
det önska vi dig med passion.

Allt förslitet, förkommet, all lump »bevars väl»
tillitsfullt sedan blev underställt ditt befäl.
Du har skrivit ett »rep»,
eller »kass» över skröp.
Men nu har du för alltid och väl
kust — kust — kust — kustartilleriat,
du får nu gå uti pension,
och att du må få lust — lust — lustia't,
det önska vi dig med passion.

Sveriges Riksbank har tagit i anspråk din flit för
att räkna dess myntfot civil gick du dit.
Och från myntfot i Riks,
fotombyte till krigs —
Men nu har du för alltid med flit
kust — kust — kust — kustartilleriat,
du får nu gå uti pension,
och att du må få lust — lust — lustia't,
det önska vi dig med passion.

När av buller och bång uti stan du fått nog,
oförskräckt du i Bergåsa bopålar slog.
Och med benblindad spänst,
du gick till din tjänst.
Men nu har du för alltid med knog
kust — kust — kust — kustartilleriat,
du får nu gå uti pension,
och att du må få lust — lust — lustia't,

det önska vi dig med passion.

Jämlikt krigsmannadygd fann förenligt med takt
du diskret hylla kvinnan med kamerajakt,
blott för linjernas skull
kring de badandes hull.
Men nu har du för alltid som sagt
kust — kust — kust — kustartilleriat,
du får nu gå uti pension,
och att du må få lust — lust — lustia't,
det önska vi dig med passion.

Våran saknad vid avskedet blir mindre svår,
då härefter du likafullt mitt bland oss går.
Vi tillropa dig: Hej!
Varmast instämmer Leij,
som befordran fick, i det du får
tull — rull — rull — rull — rull — rull — rullföra
och lyfta lön bredvid pension,
och att du det må full — full — fullgöra,
det önska vi dig med passion.

Överstelöjtnant Olof Widmark.

**Vid avgång till kommandantskapet över Hemsö.
1917.**

Mel.: »Sandals kanon».

Det blivit ju övligt
dens runa att rista,
som går, därför hövligt
jag vågar mig drista,
att rimma om Widmark som förman, kamrat.
Som värdsam välmening från mig bör han ta't.

Vid Hemsö skall stärkas
försvaret det fasta.

För oss skall det märkas,
ty Widmark skall hasta
ditupp för att taga dess ledning om hand,
och titta till eldning och städning ibland.

Det blev här hans lott hans
se när brasan tändes,
att ej »Kunglig Flottans»
tändstickor användes.
Om någon i Hemsö till sin rökelse
dem brukar, visst får han svår hemsökelse.

Du kom med Del III, nyss levererad från trycket,
och det var väl dä'
för vi saknade mycket
bestämmelser om fortchefs göra och makt,
som nu i Del III är så utförligt sagt?

Om mer du dig ägnat
för klädsel och titel,
helt säkert du fägnat
oss med ett kapitel
om ny uniform, så att inte för dä',
behöfts att tillsättas en ny kommitte.

Om sommaren hände,
när sol'n stod i zenit,
att saknad vi kände,
förty det var benit,
att nå bataljonschefen pr telefon.
Det gick på sin, höjd träffa på Eriksoon.

Vi visste bete oss,
ty med det vi ville
beslöt vi bege oss
att anförtro Bille.
Att bistå med råd var han alltid beredd,
han i bataljonschefs mantilj blivit klädd.

Om nå'n tog sig för,
persedlar förskingra,
så höll du förhör.

Sökte någon sig slingra,
från morgon till skymning han hölls i ditt våld,
och nog kom det fram, var persedeln var såld.

Vi tacksamhet hysa
för arvet vi lyfta,
ej höves upplysa,
på vilket vi syfta.
Vi mena vår nya regmentsinstruktion,
som kraft för dig möda jämväl permission.

Om platsen du lämnat
blir ersatt? man spørjer.
För hur man tillämnat,
krigsledningen sörjer.
Men tomrummet i vårt kamratbröst jag vet
ej kan fyllas av Kungliga Majestät.

Major Fredrik von Otter.

Vid avgång från regementet till stabschef
i Vaxholm.
1917.

Mel.: »Amanda sitter med krans om håren ...»

När plikten kallar, så har man bara
att packa in och att sedan fara .
till helsike eller Vaxholmsfort,
vart ordern utvisar gott och kort.

Ej hänsyn tagits till dina vanor,
man negligerat, att du har anor
djupt rotade i vår stad och bygd,
allt smakar som av intrig en brygd.

Hur skall det väl gå med bataljonen,
som mister den, som har angett tonen.
Den bliver mest lik en grammofon,
som surrar se'n stiftet fallit från.

I stadsfullmäktige blir en lucka,
vem skall för våra intressen mucka?
Det kanske blir någon vän till Kloo,
som på vår tillvaro ej vill tro.

Regmentschefskapet du lämnar villigt
och tycker kanske du fränkom billigt,
ty det har visat sig, eller hur,
ej ens regmentschef går fri från bur.

Det sägs att Moltke två gånger skrattat:
när svärmor dog och när som han fattat,
att Vaxholm verkligen fästning var —
väl unt — von Otter får glada dar.

Om vaxholmarna med löften lockat,
till kommandantsstabschefstjänst dig trocket,
så ämna vi ej ge oss en bit
i att dig få återbördad hit.

Kom snart tillbaka, du blir ej besviken,
landshövdingplatsen ska' vi ha viken.
Vi ska' den hålla för dig på is,
tills Axel lämnar den och Louise.

Löjtnant P. A. I. Leufvén

Den äventyrligaste bland *de* kustäventyrliga
vid avgång till N K A.
Dec. 1917.

Mel.: »Elsa lill...»

Inför faktum vi nu står,
att Leufvén från vapnet går,
och det sägs att N K A härför rår.
Det är då min kära plikt
ägna dig en avskedsdikt

till ett minne av en rad gångna år,
under vilka du stritt
tappert både sent och bitt
här med oss vid Kungli kustartilleritt.
∴ Lön för mödan varit klen, •
knappt räckt till att hålla ren
vår **nu** hädangående vän Leufven. ∴∴

Armod varit här din lott,
du i lånta kläder gått,
Götherström det mesta därav bestått.
När du funnit Tengstedt pigg,
har du passat slå en vigg,
stundom har det skett med mig i komplott.
Dock — du kände dig trygg,
Norrman höll dig om rygg,
ej kameler fick du svälja, men små mygg.
Mitt i levebrödets kamp
skötte du förnöjd din tramp
Uppå Ellenabbens tak som en pamp.

Du från militärtjänst stram
går till N K A:s reklam
för att rita av och sälja dess kram.
Du beger dig utan krus
över till Wallenius,
han som lydde en gång under vår Sam.
Må du få för ditt nit
husrum, kläder, mat en bit
bättre än bestods vid kustartillerit.
Må din julhögtid bli kul
i N K A-fabrikens skjul.
Tar pilsnern slut, så fins där lager till hjul.

Kapten Einar Leijström.

Vid avsked för anställning i Smålands-,
banken.
1918.

Mel.: »När månen vandrar

Nu N. P. tagit sin lille mats
ur Bollings krigiska skola
och har sin mågstump förskaffat plats
i Smålandsbanken att sola.

Ajö, aj öken,
vid avskedskröken
vår vänskaps konto
sätt på diskonto,
och den ej skall
gå till förfall.

I banken bör du dig taga fram,
ty relationer ej brister.
Revisorsintyg du fått av Sam,
Falcks lovord kanske du mister.

När du nu lämnar
offcerslull – lullet,
och dig tillämnar
att räkna gullet,
släpp inte tron
på revision.

Du faller väl ej i lättjans garn
uti civila systemet,
se'n du har trampat i kronans kvarn
och lärt dig arbetsproblemet,
som danat har dig till arbetsmyra
och hållit kvar dig i kasern till fyra,
i väntan på
att då få gå.

Om du en gång till skulle få se,
krigsguden skadeglatt skratta
åt att han lyckats få dig bege
västvärt – tag med dig en tratta,
så du har slantar
till efterkraven
från som jag antar

en glömd begravnen
kustposition,
i västkustzon.

Från Hästholmsfärder du är nu fri,
när vintern våldsammast rasar.
Du slipper se, hur ditt kompani
på isen skingras och hasar
som vindens agnar
ner mot Kobebus,
nu det ej gagnar
dig lösa rebus:
»om vad som vets
om det som äts».

På din affärsbana börja med
att sälja guldsmidda skruden,
kolletter gör man ju icke med
i tjänst hos mammon och juden.
Jag råder: bäst är
behåll paraden,
vid gulaschfester
är bra att ha den
för skillnans skull
på gull och ,gull.

Och finner du efter tvänne år,
att lönlös tiden förrunnit,
så från vårt hjärta försäkran går:
vår vänskap skall ej förbrunnit.

Vi ska' dig hälsa .
välkommen åter
och tacka Elsa
för hon tillåter
dig kämpa med
i våra led.

Till mina medhjälpare.

Mel.: Gluntarne : Nu tror jag det kan vara tid ...

När raden visor lyktad är,
jag vill mitt tack frambära
till Er, som velat boken här
med teckningar förära.
Till dig Leufvn för det du tatt
kamraterna på kornet,
till Aja dig för att du satt
i eldsky Kungsholmstornet.

Ej håller glömsk jag vara vill
mot Götherström. Tag handen
till tack, du styrt min bok kom .till
Och ej rann bort i sanden.
Och Christenson på särskilt sätt
mitt hjärtas tack förtjänat
för att med nit du opuset
från korrekturfel renat.

*****